

שניהם אמנים רציניים - שניהם אהודים על הקהל - עכשיו הם נגדרים לבית-המישפט בסיכסוך מישפחתי

דליה ובתה איילה (1970)
מסירות

ידיעה שהוא עשוי בהחלט להיתקל שם גם בדליה. שהופיעה באותה תקופה בהצגה בוטיק השקרים. לצידו של זאב רווח. הגיי עה לירי החלטה. היא ארוה את מיוודותיה ונסעה ללוסי-אנג'לס. הנסיעה, שהיתה אמור רה להימשך ימים ספורים בלבד, התארכה לכלל חודשיים ימים. דליה עשתה בשליחות המגבית וסיירה ברחבי ארצות-הברית. היא אף השתתפה בפסטיבל-הסרטים הישראלי, שנערך שם באותה תקופה.

כאשר שבה ארצה מנסיעתה היתה רגועה יותר, ושקולה הרבה יותר. היא הסיקה, כניראה, את המסקנות, החלה מתאוששת. שני בני-הזוג החלו בונים להם חיים משלהם, בניפרד. אלא שאז קרה דבר נוסף.

מזונות

להחזקת הבת

ל מרות פניויתיה החוזרות ונישנות של דליה, חדל מישא לתמוך באיילה הקטנה. דליה נאלצה לשאת בעול ההוצאות בכוחות-עצמה.

כאשר לא נותרה בפניה דרך אחרת, פנתה לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, הגישה תביעת-מזונות, באמצעות עורך-הדין אברהם קיבוביץ.

בתביעתה טענה דליה, כי הכנסותיו של בעלה מעבודתו בתיאטרון הבימה מסתכמות בכ-2,200 ל"י ברוטו לחודש, וכי בנוסף יש לו הכנסות מהופעות אחרות, במוצא שנתו של כ-1000 ל"י לחודש.

כן טענה כי בעת הגשת התביעה הופיע מישא בהפקה פרטית שלו, שנשאה את השם אלפא-בייטא, והשתתף פעמים רבות בשידורי-רדיו.

האשה עימה חי מישא, הוסיפה דליה בתביעתה, השחקנית בילהה מס, עובדת גם היא בהבמה, ומשתכרת די מחייתה, וגם לה הכנסות מהופעות-חורף.

לאור כל זאת, אמרה דליה, יש לחייב את מישא לדאוג למוזונותיה של בתו, בסך 1,000 ל"י לחודש, הכוללים חזקת מטפלת חלקית (600 ל"י לחודש), עזרה חלקית בבית (200-100 ל"י), הוצאות-כלכלה רגילות (מזון, הלבשה), ושיעורי-ריקוד של הבת.

לעצמה לא ביקשה דליה דבר, אלא עבור הבת בלבד.

תביעת-המוזונות הוגשה, אך בנייהוזג עדיין נשואים. נראה שעדיין לא הכל נאמר בפרשה.

ואו, ביום בהיר אחד, נפל דבר במישפחתי השחקנים הקטנה והמאושרת. אל התמור נה מישפחתי השלווה נכנסה לפתע דמות נוספת, בלתי-צפויה, אשר הפרה באחת את האיזון.

היתה זו השחקנית בילהה מס.

הצלע השלישית

במשולש

ב ילדה, ילידת-חיפה, שהיא רקדנית במיקצועה ולמדה מישחק אצל הר במאית נולה צ'לטון, היתה אלמונית לחלוטין עד שפגשה במישה אשורוב, על בימת ההצגה יום-העצמאות של מר 1970.

קודם לכך ניסתה פעמים רבות להשתלב בחיי-התיאטרון, אך ללא הצלחה יתירה. היא ניסתה להתקבל לתיאטרון החיפאי, לתיאטרון הקאמרי, ואף נוסדה זמן-מה ב-חזרות על הצגת הבכחאי. לבסוף הצליחה להתקבל לצוות תיאטרון הבימה, ואף קיבלה תפקיד מרכזי בהצגה יום-העצמאות של מר 1970.

המס של מישה

כ שדריה פרידלנד היתה ילדה קטנה, היתה באה עם אבא שלה, הבמאי צבי פרידלנד ז"ל, ועם אמא שלה, השחקנית הנהלית הנדלר, לתיאטרון הבימה. בין כל השחקנים והשחקניות שהכירה שם, ושהיו חברים-לעבודה של הוריה, היה גם מישה אשורוב, או שחקן צעיר, נשוי ואב לבן ובת. אהוד ואירית.

איש לא העלה בדעתו שיבוא יום, ומישה ישא לאשה את הילדה זהובת-התלתלים, שנשמה תיאטרון מאו ילדותה. אחרי שנישאו השניים, לפני כחמש עשרה שנה, ראו בהם הכול זיווג תיאטרוני אידיאלי: שניהם יפים, שניהם כשרוניים, שניהם אמנים רציניים המתייחסים אל עצמם ואל הקאריירות שלהם כמלוא כובד-הראש.

קשה היה לשער שכעבור שנים, לאחר שיצרו לעצמם דימוי של זוג יציב ומאושר, תעלה דרכם המשותפת על שירטון אימנטי תגיע לכלל תביעת-מזונות.

במהלך גישוואתם שיתפו דליה ו-מישה פעולה בהצגות רבות, קנו להם שם של שחקנים מן השורה הראשונה. דליה השתתפה אף בסרטים, התגלתה כאי-שיות קולנועית מעולה.

כאשר נישאה למישה היתה שחקנית

מישה אשורוב וביילהה מס בתיאטרון עיקביות

דליה פרידלנד בסרט רצינות

היה זה כניראה, גם יום-העצמאות של מישה אשורוב.

מישה, שניתק בזמנו את יחסיו ההדוקים עם השחקנית אלישבע מיכאלי כדי להמירה בדליה פרידלנד הצעירה ממנה, עשה זאת שוב.

נסיעה לחו"ל

בשליחות המגבית

ב חודש אוקטובר 1973 עזב מישא את ביתו, ועבר להתגורר עם בילהה בדירה שכורה, ברחוב טאגור ברמת-אביב. את התמורה שחלה בחייו לא ניסה כלל ל-מסתיר. הוא החל מופיע עם ידידתו החדשה במקומות בהם היה מורגל להימצא, תוך גיל רך מאוד.

נהגו לערוך חזרות, ומדי-פעם אף השכירו אותו לצורך חזרות של אמנים ותיאטרונות אחרים. בחודש נובמבר 1968, כעשר שנים לאחר נישואיהם, נולדה לדליה ולמישה בתם, איילה-נעמי. לא היתה אז אם מאושרת לא ידע את נפשו משמחה על הולדת בת-הזקונים.

דליה סירבה אז לכל הצעת-עבודה, ומשך שנה תמימה התמסרה לטיפול בבת הקטנה. מישה אף הוא הקדיש חלק ניכר מזמנו לילדתו, וניראה מטייל עימה בגנים ש-בסביבת ביתו.

איילה היתה, ככל שניראה לעין, הנידבך שהשלים סופית את האושר במישפחת אשורוב. היא זכתה בפינוק ללא-גבול, ב-מטפלת צמודה, ואפילו בשיעורי-ריקוד מי גיל רך מאוד.

צעירה, בתם של במאי ושחקנית ותיקים, הוזג קבע את מישכנו בביתם הישן של הוריה של דליה, ברחוב פרוג בתל-אביב, שם נולדה וגדלה. בבית זה עצמו נהג האב לתת שיעורי-מישחק לשחקנים צעירים רבים, ביניהם גם למישה עצמו, שהפך ברבות הימים לחתנו.

אידיליה

מישפחתי

ע ב השנים שיפצו דליה ומישה את הבית, ואף הוסיפו לו קומה, הם שיכנו בביתם את הוריו הזקנים של מישה, וגם אחרי ספירת אביה של דליה הוסיפה כל המישפחה להתגורר באותו בניין יחידי. בקומה העליונה בנו לעצמם סטודיו, בו